

Podișul Mehedinți - prezentare generală

Scris de Sandu Popa
Marți, 21 Iunie 2011 18:38

Podișul Mehedinți ocupă un loc aparte în ansamblul reliefului României, fiind singura unitate de platou modelată pe structură carpatică. Regiunea este interesantă pentru complexitatea și particularitățile geologiei, reflectate de evoluția generală a reliefului, dar și pentru peisajul particular, o climă mai blândă, vegetația cu influențe submediteraneene sau specificul etno-cultural. Frumusețea locurilor și potențialul turistic al regiunii se datorează contrastului izbitor între platourile cu panorame largi spre munții din jur și văile adânci cu sectoare de chei sau care se pierd în calcare formând mari peșteri.

Suprafețele carstificate din Podișul Mehedinți sunt relativ mici, dar datorită varietății și particularităților formelor exocarstice și sistemelor subterane dezvoltate în bare calcaroase, acesta este una dintre importanțele regiuni carstice ale României. Două sute de peșteri – printre care Topolnița are o dezvoltare de 20,5 km și trei altele, peste 3 km – individualizarea, prin decuparea barelor, a *cornetelor calcaroase* și a numeroase depresiuni de captare carstică, dezvoltarea unor importante câmpuri de lapiezuri și existența unui renumit Pod Natural, la Ponoarele, sunt numai câteva dintre caracteristicile carstului.

Relieful pe calcare formează o succesiune de bare calcaroase, care se întind de la Motru (Baia de Aramă), la Dunăre (Vodița). Calcarele dau culmi asimetrice și înguste, mărginite de abrupturi tectonice (falii longitudinale), cu aspect conic, trapezoidal sau de creastă (*cornetele calcaroase*), orientate în lungul structurii geologice. Prin fragmentarea tectonică a calcarelor și eroziunea exercitată de principalele bazine hidrografice, în Podișul Mehedinți, se individualizează patru subunități carstice, diferite din punctul de vedere al aspectului, morfohidrografiei și gradului de carstificare:

Podisul Mehedinți - prezentare generală

Scris de Sandu Popa

Mărți, 21 Iunie 2011 18:38

- **partea nordică**, între Brebina și decroșarea Izverna–Ponoarele, cu două zone carstice importante, dintre care sistemul Zăton–Bulba este foarte cunoscut;
- **partea central-nordică**, între decroșarea Izverna–Ponoarele și pârâul Bălții, caracterizată printr-o lățime mare a calcarelor (1-3 km), mari cornete calcaroase (Cerboanea și Babelor) și importante depresiuni carstice (Izverna–Nadanova–Cernavârfu și Gornovița–Balta);
- **partea central-sudică**, între pârâul Bălții și Sfodea, cu două zone carstice, văi oarbe, numeroase doline și peșteri interesante (Curecea și Sfodea);
- **partea sudică**, între V. Cusacu Mare și V. Ceriimoșnicului, cu cele mai interesante fenomene de captare carstică, care cuprinde peșterile Gramei, Epuran și Topolnița.

Din punctul de vedere al tipului genético-evolutiv de carst, barele calcaroase din Podișul Mehedinți sunt bare fragmentate, în zonele centrale și bare calcaroase nivelate, în nord și sud (C. Goran, 1983 și 2000). Barele nivelate sunt și cele mai carstificate zone calcaroase din Podișul Mehedinți. În partea nordică (Ponoare–Baia de Aramă) există Complexul Carstic Zăton–Bulba (Ponoarele) și în sud, între satele Jupânești și Bunoaica, se află Complexul Carstic Epuran–Topolnița. Este interesant că în ambele complexe carstice lățimea barei calcaroase este foarte mică 0,2–1 km și cu toate acestea dezvoltarea cavernamentului este excepțională.

În complexul carstic Epuran–Topolnița, lățimea maximă a calcarelor este de 1 km, în Cornetul Jupânești, scade la 200-250 m în Cornetul Prosăcului și la sub 100 m în Cornetul Ceriimoșnicului. Cu toate acestea el reprezintă cea mai importantă zonă carstică a Podișului Mehedinți, din punctul de vedere al cavernamentului. În ceea ce privește formele exocarstice, Complexul Zăton–Bulba este cu mult mai important.